

PATKÓ KÁROLY (1895-1941)

Lerici (Vitorlások Lericiben), 1929 körül | *Lerici (Sailing Boats in Lerici), around 1929*

Olajtempera, fa | Oil-tempera on wood, 74,5 x 100 cm

Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Patkó

Kezdő ár | Starting price: 26 000 000 Ft / 65 000 EUR

Becsérték: 50 000 000 – 70 000 000 Ft

Estimate: 125 000 – 175 000 EUR

Patkó

1. Spezia-öböl, 1960-as évek
Archív fotó

2. Lerici, 1920-as évek
Archív fotó

Patkó Károly római ösztöndíjas éve alatt bejárta egész Itáliát, élményeit az út során vázlatfüzetében örökítette meg. A rajzokon pontosan jelölte a dátumot és a helyszínt is, a már a műteremben kidolgozott, nagyméretű kompozíciókon azonban nem foglalkozott a települések megjelölésével. Megfestette az olasz tengerpart jellegzetes helyszíneit, különösen a halászkövek és hajósok mindennapjait, a hajóácsokat, bárkavontatókat, hálójavítókat és az egykor halászkövek által használt, különleges trabuccókat. Sok időt töltött az Amalfi-part városkaiban, kikötőiben és Szi-

cíliában, több alkalommal megfordult a francia határhoz közel eső, a Ligur-tenger partján lévő Lericiben. A Spezia-i öbölben először 1929 körül járt, majd közel tíz évvel később, második olasz útja során is ide utazott, hogy megörökítse a kikötő felett magasodó reneszánsz erődítményt, melyet aztán az 1938-as velencei biennálén mutatott be. A más néven Költők-öblének – Golfo dei Poeti – nevezett Lerici kikötő jellegzetes, félköríves alakját láthatjuk a nagyközönség elé most először kerülő festményen is.

Lerici már a XIX. században népszerű volt a vitorlások körében, itt rendezték meg a legrangosabb és legrégebbi olasz yacht klub által szervezett első regattát is, 1880-ban. Elegáns, fehér vitorlájú árbócos hajókat szinte csak Lerici környékén festett, Olaszország távolabbi részein inkább a vidám, színes halászcsonakok ragadták meg képzeletét.

„A Palazzo Falconieri, melyben tehetségük kivrágzott, melynek napsugaras műtermeiben új stílusuk kiérlelődött, mely munkájukat örömmel és

3. Patkó Károly: Golfo di Spezia, 1930-as évek
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

4. Patkó Károly: Pescatori, 1929
Magántulajdon

szeretettel ápolja és dédelgeti, új fejezetet nyitott a modern magyar művészet történetében. S az új fejezet címéül a müncheni, párisi és nagybányai korszak után az örök Rómát fogják írni” – írta Gerevich Tibor, a római magyar ösztöndíjasok első bemutatkozó kiállítását kísérő tanulmányában. Patkót barátja és pályatársa, Aba-Novák Vilmos ajánlotta a római Magyar Akadémia igazgatójának figyelmébe, így mindketten már az első évfolyammal, 1928-ban érkeztek Rómába. Mellettük többek közt Szónyi István, Molnár

C. Pál, Medveczky Jenő, Kontuly Béla voltak a Collegium Hungaricum lakói. Rómában Patkónak a legnagyobb élményt az antikvitás emlékei és a reneszánsz nagymestereinek alkotásai jelentették, az ösztöndíjasok közül egyike volt azoknak, akiket leginkább megérintett az olasz kultúra. Az utazások során látott monumentális reneszánsz freskók könnyedségének, levegőségének, vékony faktúrájának hatására kezdett el temperával kísérletezni.

Patkó Károly alkotói periódusa igen rövid, alig több mint másfél évtizedet ölel fel. Szemlélődő, visszahúzódó és nyugodt természetének megfelelően alaposan és hosszasan foglalkozott minden egyes képével, így az életmű sem olyan terjedelmes, mint több pályatársa esetében. Örömteli és ritka pillanat, ha felbukkan egy ilyen különleges témájú és kiemelkedő kvalitású alkotás, egy igazi rejtett kincs Patkó itáliai korszakából.

KELEN ANNA